

**DIN ISTORIA SPORTULUI ROMÂNESC
POVEȘTEA EXCLUDERII ECHIPEI
CARMEN BUCUREȘTI DIN DIVIZIA A**

Fotbalul românesc pare să se întoarcă, încet-încet, în trecut. Asta prin prisma unor echipe de legendă din perioada interbelică, desființate sau transformate de regimul comunist, dar care au reapărut. Așa s-au reînființat, de exemplu, Ripensia Timișoara (ajunsă în momentul de față în cel deal doilea eșalon fotbalistic al țării), Venus București, Rapid, „U” Cluj, Club Athletic Oradea sau Carmen București. Ironia sortii face ca această din urmă echipă, care a pornit la drum în vară, să se afle în același eșalon (Liga a IV-a bucureșteană) cu CSA Steaua, clubul susținut de armata care, în urmă cu 70 de ani, i-a luat locul în Divizia A!

CAPITALIȘTI ÎN ÎNTRECEREA SINDICALISTĂ

Carmen București nu a fost o formație de calibrul lui Venus sau a Ripensiei. Nu a câștigat niciun titlu, nicio Cupă a României, nu se poate lăuda decât cu un loc 2 obținut în ediția de campionat 1946-1947 (singurul sezon în care a jucat în primul eșalon). A rămas însă în istoria fotbalului românesc drept gruparea care a fost dizolvată deoarece a refuzat să se supună indicațiilor venite de la reprezentanții regimului comunist, instaurat în România după cel de-al Doilea Război Mondial.

Oficial, actul de naștere al echipei Carmen apare în 1937, sub denumirea de Mociorniță-Colțea, clubul aparținând marelui industriaș Dumitru Mociorniță. Potrivit unor documente, Carmen a luat însă ființă mult mai devreme. Mai exact în 1922, în cartierul Lemaitre (actualul Timpuri Noi), fiind fondată de frații Tudor și Paul Niculescu. A jucat doar în ultimele eșaloane și a fost preluată de Mociorniță abia în 1939, când a fuzionat cu gruparea patronată de industriaș: ASPI Mociorniță, care fusese înființată în 1933. În 1938, Dumitru Mociorniță mai încercase o fuziune cu Colțea, la care a renunțat după ce formația a retrogradat la finele aceluși sezon. De clubul Carmen se ocupa avocatul Ionel Mociorniță, fiul industriașului, care o perioadă a fost chiar jucător și antrenor. Formația a continuat să evolueze în eșaloanele inferioare și a participat la „Campionatul de război”, întrecerea organizată de federație în perioada 1941-1944, când țara noastră se afla angrenată în cel de-al Doilea Război Mondial. După terminarea conflagrației, a evoluat în campionatul categoriei „Onoare”. În iunie 1945, cei de la Carmen București au depus o adresă la Federația Română de Fotbal prin care se anunța că gruparea și-a schimbat numele în Asociația Sportivă a Funcționarilor Mociorniță-Carmen și se cerea ca aceasta să fie trecută în rândul grupărilor sindicaliste, cum cerea noul regim. Era însă doar o măsură de ochii lumii, deoarece echipa continua să fie finanțată de Ionel Mociorniță, iar jucătorii fuseseră încadrați doar formal în fabrică, ei păstrându-și, în realitate, statutul de profesioniști.

REFUZUL MECIULUI CU TBILISI ȘI UMILIREA CIOCANULUI

DIN ISTORIA SPORTULUI ROMÂNESC - POVESTEA EXCLUDERII ECHIBEI CARMEN BUCUREȘTI DIN DIVIZIA A

Carmen a căzut repede în dizgrația autorităților comuniste. La sfârșitul anului 1945, Ionel Mociorniță a fost chemat de Ana Pauker, care i-a cerut ca echipa să dispute un meci amical cu formația sovietică Dinamo Tbilisi, aflată într-un turneu în țara noastră. Problema a fost că Ana Pauker i-a sugerat lui Mociorniță că ar fi bine ca oaspeții să câștige partida, doar trebuia inoculat în mentalul românilor că sovieticii sunt cei mai buni în toate domeniile... Finanțatorul lui Carmen a refuzat întâlnirea, motivând că la data la care trebuia să se dispute aceasta (30 decembrie) jucătorii se aflau în vacanță. Decizia n-a rămas fără urmări. Clubul a intrat sub lupa Comisiei Centrale Sportive a Confederației Generale a Muncii și, pe 19 aprilie 1946, a primit mustrare publică și interdicția de a disputa partide internaționale timp de un an.

Totuși, Carmen a ajuns în Divizia A și în sezonul 1946-1947 a fost vicecampiona țării, terminând întrecerea pe locul secund, după ITA Arad (pe care o învinsese în primăvara aceluiași an cu 5-2). Echipa bucureșteană avea în lot jucători valoroși precum Nicolae Simatoc (care a mai jucat pe urmă la Inter Milano și FC Barcelona), Iosif Fabian (ajuns ulterior la AC Torino și FC Barcelona), Bazil Marian, Valentin Stănescu, Gică Popescu I, Angelo Niculescu, Norberto Hofling, iar antrenor era Petre Steinbach, venit de la Unirea Tricolor. Din păcate, clubul lui Mociorniță n-a mai apucat să evolueze și în ediția următoare a primei divizii...

Pe 15 iunie 1947, Carmen a jucat, pe stadionul „Giulești”, împotriva echipei Ciocanul (fostă Maccabi), pe care a învins-o cu un scor 6-0. Jucătorii lui Mociorniță au făcut atunci un adevărat spectacol, pasând minute în șir fără ca rivalii să le poată lua mingea, iar la un moment dat, Bazil Marian s-a așezat pe balon și, cu mâna streșină la ochi, se făcea că-și caută adversarii. În august, cu o săptămână înainte de startul noii ediții de campionat, Carmen a fost exclusă din prima divizie și dezafiliată de la FRF, pe motiv că și-a ridiculizat adversarul. „...Măsura aceasta nu surprinde pe niciun adevărat prieten al sportului, care nu ne-ar putea face decât reproșul că ea trebuia să fie mai devreme. Considerăm măsura luată ca una care duce la lichidarea unui cuib de dușmani ai sportului sub denumirea de grupare sportivă”, se arăta într-un articol publicat pe prima pagină a ziarului „Sportul Popular” din 21 august 1947.

Locul lui Carmen în prima divizie a fost luat de nou-înființata echipă a Armatei, ASA București (Steaua de astăzi). Formația n-a sucombat, însă, atunci. S-a transformat într-o grupare muncitorească și a activat până recent în diviziile inferioare, sub denumirile Pielarul și Flacăra Roșie.

CĂTĂLIN GEORGE MOCIORNIȚĂ, LEGĂTURA CU TRECUTUL

În această vară, la fix 70 de ani de la excludere, Carmen a reapărut în peisajul fotbalului românesc. Formația a fost înscrisă în Liga a IV-a a Municipiului București, unde, printre adversare, o are pe CSA Steaua, echipa reînființată de armată tot în acest an! Tot în Liga a IV-a, Carmen se mai duelează cu Academia Rapid (clubul asimilat de suporteri ca fiind continuatoarea fostei grupări din Giulești), dar și cu AFC Rapid (echipă finanțată de Horia Manoliu, fost partener de afaceri ai lui George Copos, și care, la rândul ei, susține că e „adevărata Rapid”). Unul dintre conducătorii clubului este Cătălin George Mociorniță, nepotul fratelui lui Ionel, cel care se ocupa, în trecut, de

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*